

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 10 frt — kr.
Fél évre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy órá . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.
A lap az előfizetéseket és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalásokat intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSSETT, Mária-utca 1-66 szám
I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek től

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Fosztogató munkásvezér.

Pécs, 1895. október 1

(*) Már több ízben volt szerencsésük, vagy szerencsetlenségük a pécsi munkásoknak, a kik előszeretettel nevezik magukat szociálistáknak, valamely Szilberberg Ignác nevű jött-ment izgatóhoz, a kit Németországból és Ausztriából már többszörösen kitoloncoltak. Ez a bőbeszédű, izgatásban utazó vigéc egy jó darabig szerkesztője volt a „Népszava“ című magyar-német nyelvű munkáslapnak és sikerült neki szóval és nyomtatásban a becsületes magyar munkás népet annyira fanatizálni, hogy apostolának tartja ezt a börtöntelét, a kiről éppen saját hívei állították ki a bizonyítványt, hogy közönséges szédelő és sikasztó, a kit nem kellene szabadon ereszténi.

A vasárnap végbement szociálista erőszakoskodások alkalmából, melyek lehetetlenné tették, hogy a hazafias munkások, a kik a tornacsarnokban üléseztek, leleplezzék ezeket a modern apostolokat, helyen valónak látjuk még most melegebben elmondani a népnek, hogy hát milyen urak is azok, a kik neki nagy képpel hirdetik, hogy érette küzdenek, érette élnek-halnak, de természetesen inkább élnek, mint halnak, mert a kik beszédekben és hírlapi cikkeiben a tömeg nyomoráról énekelnek meghatóan és szívrepesztően, maguk a szociáldemokrata „írók“ (?) éppen annak a nyomorult tömegnek filléreiből pompásan esznek-iszznak, utazgatnak, mulatnak, dőzsölnek, berugnak és valószínűleg muzsikálnak is kevésbé szomorú nótákat, mint a milyeneket izgató szerül, valójában maszlagul ők adnak be a szegény és hiszékeny munkás népnek, a mitől ha nem is egészen megbolondul, de legalább is orránál fogva vezeteti magát.

A testvérek, ime, most alaposan tájékozódhatnak, mit is csinálnak az ő vezérek a gyakorlatban, mikor elméletben hirdetik a szegénységet, a lemondást, a becsületet és a föláldozást a tömegért, melyet a burzsoák, t. i. a polgárok, a középosztály és a vagyonos osztály kiélnék, kiszákmányolnak és kiszípoloznak, mint a pócák, vagy mint a paraziták, a mint éppen jobban tesszik a „Népszavát“ olvasó jogtalan népnek.

Kétségkívül nagy áhitattal olvasta a nép ezt az ujságot és megesküdött volna reá, hogy az valóban az ő ügyét szolgálja. Hiszen kiérzett minden cikkekből, minden sorából, hogy a kik ezt a lapot csinálják, azok rongyosok és éhesek, akár maga a szegény tömeg és hogy azokra számítani lehet, mikor a jogtalan nép megosztja a világ kincsét, hogy azokból egy fillérrel sem kap kevesebbet az utolsó utcaseprő, mint a „Népszavának“ szerkesztője, a munkások makulátlan vezére és népgyűléseiknek nagyhangú szónoka, Szilberberg Ignác, a kire alkalmazni lehet és kell a kérdést: van-e, ki e nevet nem ismeri?

Mindenesetre tulságos tisztesség, hogy ezzel az individuummal foglalkoznunk kell nekünk is, kik a jogtalan népnek azért irunk: mert joga van követelni, hogy megtudja az igazat.

A demagógia színteréről letűnt Szilberberg Ignácra mi nem fogunk jellemzést adni, hanem átadjuk a szót a „Népszava“ című ujságnak, melyet Szilberberg kihasznál és most egy másik Szilberberg kezére szarmazván át, ez a bosszu érzésének kitöréseit fékezni nem tudván, bemutatja a jogtalan népnek az ő leálcazott vezérét, összetörvén így brutális módon egy bálványt, melyre a tömeg még vasárnap is esküdött, sőt a melyre még most is esküszik, mivel nem akarja elhinni, hogy maga is kizsákmányoló burzsoa volt az az ember, a ki elő szóval és nyomtatásban oly kegyetlen ítéletet tartott minden gyűlött burzsoák fölött.

Csak néhány szemelvényt adunk közre az őszinte vallomások közül, melyekkel most a „Népszava“, vagy mivel az elkergetett apostol még a lap címét is eltulajdonította magának, az „Új Népszava“ leleplezi azt a szellemi óriást, Szilberberget, ki szeptember első felében még körülrajongott tiszta, bátor, csodált vezére volt a magyar szociál-demokratáknak.

Ime erről a Heroszról, a ki a mellett, hogy maga is jó kabátokat viselt, minden jó kabátu polgárt a munkásokat kifosztó ellenségnek stigmatizált, erről a hófehér páncélú félistenről ilyeneket ír most maga az új „Népszava“:

Hajnaltól aztán széjjeloszlik
A mulató kompánia:
Agyából mindnek szertefoszlik
A kasirozott glória.
Csömört érez biz, mind a hánya,
Valamennyi úgy tántorog
S hogy bucsuznak már valahára:
A kis hadnagy csak mosolyog!

S haza érve a kis lakásba,
Hol minden néma, hallgatag.
Reá téved a pillantása
Egy arcképre egy perc alatt . . .
Ha ez a lány övé lehetne:
Milyen más lenne a dolog!
És lerogyva a kerevetre,
A kis hadnagy úgy megzokog!

Honthy István.

Lilith szerelme.

— Jules Bois. —

Lilith merően ránézett a vőlegényére. Szép fejcskéjét szinte szétvetette a kinos gondolat: elmondja-e.

Elmondom, — gondolta — őszintének kell lennem. El kell mondanom mindent, egész végig.

— Figyelj rám jól Jacques — szólt meg aztán Lilith halkán, vontatottan. — El mondom egy titkot, amelyről eddig sejtetemed sem volt. Figyelj! . . . Az, akit atyámnak tartottál, nem atyám, hanem csak védőm, pártfogóm. Tizenhárom éves koromban foga-

„Nagyon hamar kitudt, hogy Silberberg képesége nagyon is tulbecsültetett. Silberberg jó népgyűlési szónok volt, de ennél sem több, sem kevesebb. Beszédében semmi önálló gondolkozás és elméleti tudás nem volt található. Szerkesztőségi tevékenysége bizonyítékot szolgáltat, hogy elméleti iskolázottsága nincs és hogy a szociáldemokratikus elvet sem ismerte tökéletesen.

Tudáshiányát Silberberg durva hanggal igyekezett pótolni. Oly hangot használt, mely a szociáldemokráciát a nyilvánosság előtt gyűlöletessé tette, anélkül, hogy a proletárságnak csak némiképp is használt volna.

A viszonyok még rosszabbak lettek, midőn a „Népszava“ részvénytársaság alapítása által a partlap naponta jelent meg. Oly dolgok követték el, melyek sem a szociáldemokratikus elvvel, sem a párt taktikájával összeegyeztethetők nem voltak. S ha ez tovább így folyik, lapunk nem sokára szenciációt hajhászó közönséges zuglappá süllyedni fog. És megjegyzendő, hogy Silberbergnek ezen „Zsurnalisztikus tevékenységeért“ havi fizetését 150 frtra kellett emelni. Ebből is látható, hogy helyzetét mindig „praktikusan“ fogta fel.

De nem elég, hogy a szociáldemokrata elvet durva hangjával gyűlöletessé tette, még perek és bebörtönzések által eszelen módon üldözéseket provokált, melyekért másokat beugrasztott. Elítélte alkalmával a „praktikus“ Silberberg mindig azt írta: „továbbra is becsukatjuk magunkat.“ Persze, könnyű a biztos védőfal mögött másokat beugrasztani. Különösen, ha az ember a börtönben sínlődők számára gyűjtött segélyhez nyúlhat, midőn a rossz gazdálkodás folytán a deficit egyre nagyobbra és nagyobbra dagadt.

„Amit a kizsákmányolás meghagyott a munkásnak, azt Silberberg zsarolta ki.“

„Kínzó, gyöttrő munkában megöregedett munkások, évek hosszu során át, talán az egész emberéleten keresztül összekuporgatott filléreiket adták oda a részvénytársaságnak, (mely a Népszavát megjelenteti) és Silberberg gyalázatosan elpocsékolta mindezt a pénzt, elpocsékolta könnyelműen, mintha nem is tudná, hogy annak minden filléréhez a munkások kinos verejtéke tapad.“

Talán elég lesz ennyi az idézetekből, melyeket maga a szociálisták organuma azért ír le oly őszintén, hogy eltérítse Szilberberg mellől azokat a munkásokat, a kik még mindig körül fogják lelkesedéssel, bizalommal. Az őszinteségnek csak ez az egy titka van, a személyeskedés, a bosszu és általában azok a rossz és káros indu-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Dal a kis hadnagról.

Ha fess mondurban, lakk-cipőben,
Csörtetve kardját a kővön . . .
Mikor a nap van lemenőben
S sétálni csupa kéz öröm:
Végig-végig defilirozgat
Az utcán, s a hajadonok
Arcán a vér ha rózsát izgat:
A kis hadnagy csak mosolyog!

Ha aztán később, alkonyattal,
Mikor a hold sugára reszket
Az utcán és az ablakokban,
S bucsut mondnak az élvezetnek
A sétalók s jó éjt kívánva
Köszöntgetnek az asszonyok,
Maga maradván egymagába:
A kis hadnagy csak mosolyog!

Időt elülni hogy betér majd
Egy kávéházba s ott talál
Vig cimborákra, bár nem él-hal
A lumpolásért — lumpol ám!
Az éjszakát hogy átmulassa
Ugratják a kis hadnagyot
A cimborák s a kasszir-frajta:
S a kis hadnagy csak mosolyog!

dott magához. Akkor virágokat árultam az utcán, sőt eladtam . . . De értesz, ugy-e bár? . . . Nos, eladtam mindent.

Jacques, ki eddig nyugodtan simogatta a szép leány kezét, hátravetette fejét és csodálkozva viszonozta:

— Mit meséltél Lilith? Mily bizarr képzelet szüleménye röppent ki édes szájacskádon? Miért üzöl tréfát az oly szent dolgokból, a milyen a te tisztaságod és a mi szerelmünk.

— De hisz én nem szeretlek kevésbé, sem kevésbé tisztán! Egy rossz gondolat se támadt se agyamban, se a keblemben, a mióta az a csodálatos jó asszony, a kit anyámnak véltél, magához fogadott és megtisztított elmém, szívemet. Ártatlan voltam és ártatlan vagyok, csak az élet zsákmányául estem egy időre, mint a növény, mely rossz talajba került. Nem, akkor nem éltem, vagy tán azóta meghaltam és újra feleledtem, mert a derék asszony tisztaságot árasztott belém. Akkor nem az a Lilith voltam, akit te most szeretsz. De a leánynak, akit a jövődö feleségül választottál, el kell beszélnie ezt a kegyetlen, rut multat, melyet egy pillanatra vissza kell idéznie, hogy eléd állítsa s hogy aztán elfeledje minden időkre . . . Oh bocsáss meg, ha vétkecsnek hiszel . . .

— Ugy-e Lilith, nem mersz megesküdni arra, hogy a mit mondtál, igaz-e?

— Esküszöm, Jaques, hogy tiszta igazságot mondtam el.

Jaques beledől a mellette álló karosszékekbe.

A megmásíthatlan iszonyuan leverte. Szánalom volt látni ezt az embert, a ki egy pillanatig sem

latok, melyeknek ápolásából élnek az efféle kétes existenciák, kiket más országokban vagy lakat alá tesznek, vagy kitoloncolnak az országból. Ma ez, holnap amaz váltja föl egymást a tömeg gyermekes bizalmának élvezésében mindazokkal az előnyökkel, mik e bizalommal összefüggnek.

És a tömeg, az istenadta, joggalalan nép még mindig nem nyitja föl a szemét, hogy meglássa azt a gonosz, gyalázatos játékot, melyet vele űznek. A tömegnek tetszik az a durva hang, melyet elítél ma az „Uj Népszava“, de a melyet a másik hasábon maga is használ ma és a melyet minden sorban használni fog holnap, ha a rövid emlékeztető nép elfelejti a tegnapi történeteket.

Csudálatos ez a feledékenység és kétségbejuttató; mert ez és csakis ez biztosítja a talajt, mely lelketlen izgatók által kikészítve, életforrása lesz a mób vezetőinek, a kik csak abból élnek, hogy a munkában görnyedő tömeget izgatják, mikor űk maguk henyélnek és mégis a tömeg kifosztásából uraskodnak.

Ha az elvakult tömegek nem is akarják ezt megérteni, a mi józan, okos népünk bizonyára hátat fog fordítani ezeknek a szélhámoskodó Szilberbergnek és undorral űzi el őket, ha elég vakmerők volnának, hogy fosztogató szereplésük után újra megjelenjenek nálunk bamba és iparszerű apostolkodásaikkal.

*** Az egyéves önkéntesek jövedelmi kimutatása.** Kriegshammer közös hadügyminiszter röviddel ezelőtt az egyéves önkéntesek jövedelmi kimutatására vonatkozólag rendeletet bocsajtott ki, mely épp ma lép érvénybe. A katonai szolgálati rendtartás IV. része értelmében, azok az önkéntesek, kik tartalékos tisztte való kinevezetésére igényt tartanak, bizonyítani kötelesek, hogy legalább is évi 600 forint jövedelemmel rendelkeznek. Az erre vonatkozó reverzalist eddigelé a szülőknél, vagy a rokonoknál, illetve, ha magánhivatalnokról volt szó, a folyamodó főnökénél kellett aláírnia. — Az ügy eddigelé inkább csak formai dolog volt, mert a felterjesztett reverzalistokat a hadügyi igazgatás minden további vizsgálat nélkül tudomásul vette. A hadügyminiszternek rendelete most megszünteti ezt a szokást, miután a jövedelmi kimutatásnak hivatalos igazolását mondja ki. A reverzalist ezentul is az eddig jogosultak fogják kiállítani, de hitelességéhez az illető politikai hatóságnak következő megjegyzése kívántatik: „A fenti adatok valóságos igazolást adnak.“ A hadügyminiszter egyuttal elrendelte a szolgálati rendtartás IV. vonatkozó szakaszainak módosítását.

Hírek.

Pécs, 1895. október hó 1.

— (Az első halotti anyakönyvezés.) Ma, 1. október hó 1-én lépvén életbe az állami anyakönyvezés, a pécsi anyakönyvvezetők is megkezdtek működésüket. Közöttük Oberhammer rendőrfogalmazó, helyettes halotti anyakönyvvezetőnek

kétékedett abban, a miben kételkednie nem is volt joga, s a ki mind e pillanatig boldogan tekintett a jövőre. Lilith elbeszélése úgy hatott rá, mintha valami hatalmas bunkóval a mellébe vágta volna.

Lilith ezt látta. Jaques kétségbeesése megzavarta. S a zavartság párosult a nőies gyávasággal, melyet az a lelki erő sem birt leküzdeni, a melylyel hősiiesen elszánta magát a vallomásra. Most már belátta, hogy bár lelkiismeretének a vallomással eleget kelle tennie, de mint szerető mánka rosszul tette, hogy feltárta lelkét. Minek is mondotta ei a kegyetlen kínos vallomást?

Senki se kérdezte, senki se nógatta miatta S igazán csak lelkiismeretének akart eleget tenni? S nem volt e a vallomás csak hiúság: kipróbálni völegényének lelkét, szerelmét?

Megbánta, nagyon megbánta, hogy elmondotta, a mit elmondott. Az a gondolat fogta el hirtelen, hogy oda fog borulni Jaques lábai elé és vigasztalni fogja, hazudni fog, mondván, hogy jómaga kegyetlen, meg gondolatlan gyermek, a ki ez elbeszéléssel akarta próbára tenni völegényét.

Egy pillanatra lehunyta szemét, hogy jobban átlássa, mi lehet e fordulatnak következménye. S elvonultak szeméi előtt a jövőre boldog napjai, a megvalósult álmok, a testet öltött ábrándok. De aztán felháborodást érzett a lelkében e gondolat ellen és szíve ismét ősszeszorult. — Es Lilith remegő hangon mondá:

— Jacques, várom elhatározásodat. Bármilyen lesz is, biztosítalak, nyugodtan fogadom, mert érzem, hogy teljesítettem kötelességemet.

akadt első ízben is hivatalos teendője, a mennyiben Modry Lajosnak tegnap este elhalt k. s. lánykaja elhalálózását könyvelte el a halottak anyakönyvébe. Ez volt tehát az első halotti anyakönyvezés Pécsen.

— (Az életbenlét igazolása.) Hozzáférhetetlen volt ma a polgármesteri és főjegyzői hivatal. Öreg rokkant emberek csapata tolongott a hivatalos órák alatt az ajtó előtt, szorongva várva a bebocsajtatást, hogy odabent aztán ne csak saját vénecske személyének bemutatása, de még inkább a polgármester és főjegyző ur tanubizonyosága alapján életbenlétét igazoltassa, hogy valahogy el ne essék attól a kis gáztól, a mit öreg napjaira az állam kegyes volt neki „kiutalványozni.“ De hát hiába, ma már az elbocsajtott vén katonáknak sincs hitelük s a régi anyakönyvek lezárásával megkövetelik tőlük, hogy igazolják, hogy valamiképen nem-e haltak meg, ne-hogy helyettök valami hazajáró lélek szedje fel a kegy, nyug- és jó éj tudja, mitéle nevű segélydíjakat, a mik ugyan az állam kasszáját nem nagyon húzzák meg, de még se volna helyes dolog, ha más szedné fel azokat helyettök, míg az ő nevük — az új anyakönyvbe nem kerül, mint olyanoké, kik már elköltöztek ez árnyékvilágból s így nem veszik többé igénybe az állam jószívűségét. S tekintve, hogy Pécsen vagy 1000 nyugdíjas egyén van, kiknek életbenlétét ma mind igazolni kellett, hogy nyugdíjaikat kikaphassák, nem is csodálkozhatunk, ha ma a polgármesteri és főjegyzői hivatalokban minden mást áldottak, csak — az életbenlét igazolásáról szóló bölcse rendeletet nem.

— (Kézfogó.) Csajhay Ferenc, a „Budapesti Hírlap“ felelős szerkesztője tegnap tartotta kézfogóját verbói Szluha Sári kisasszonnyal Levelényben.

— (A nőegylet mulatsága.) A jótékony nőegylet f. hó 13-án (vasárnap) saját helyiségében estélyt rendez, melyen a zenét Farkas Sándor zenekara fogja szolgáltatni. Ételek és italok kiszolgálásáról Nick Karoly vendéglős, cukrász-süteményekről Chafits Kristófné gondoskodik. Belépti jegy 1 forint. A nőegylet mulatságának már megszokott kitűnő sikere és érdekessége felelt bennünket attól, hogy ez estélyt bővebben ajánljuk a közönség figyelmébe.

— (A női kéz dícsérete.) Csokolni való szép puha női kecsők munkásságát hozzájuk illő legszébb és legfinomabb módon azok a rendes, eszes és ügyes kézimunkák dokumentálják, a melyek a női kezek finom ujjacskáiból kikerülnek. Hogy ne érdeklődnek hát az ember a női kézimunka kiállítások iránt, a miken csoportosítva látja a női kezek munkáját, melyekbe azok a finom ujjacskák nem egyszer beleszóvik a kis lányok ábrándjait, a baktisek álmait és az asszonyok kitanulhatatlan, rejtett gondolatait is. Ily kézimunkakiállítást rendez a pécsi jótékony nőegylet saját helyiségeiben november 30-án, mire vonatkozólag a múlt hó 28-án tartott választmányi ülésen Schneider István felügyelő is-jelen volt az ipariskolai tanítónői karral együtt szíves közreműködésüket megígérte. Így tehát a kiállítás előreláthatólag fényesen fog sikerülni.

— (Az első felszabadított jobbágy.) Idősebb Major János szegzárdi gazdag földbirtokos, aki arról volt nevezetes, hogy az első felszabadított jobbágy volt Magyarországon (Bezerédj Istvan szabadtotta fel) hetvenhet éves éves korában meghalt. Végrendeletében jelentékelv összeget hagyott több egyesületnek.

— Ej, mit akarsz, mit válaszoljak? — viszonzta Jacques, kissé ingerülten. — Mit feleljek? . . . most . . . ily hirtelen . . . A fejem fő, kábult vagyok . . . Szinte az örület az, a mi gyötör . . . Hogy hát nem vagy az a bájos, tiszta Lilith, a kit lelkem minden vágyával szerettem, imádtam . . . Hogyan? hát ifjuságod nem volt az az ábrándos, tiszta, áhítatos ifjuság, melyben a lelked ihlet hatja át mindenért, a mi fenkölt, a mi magasatos . . . És Lilith, oh mond, hát megbocsáthatok-e neked? . . . Tisztító tűz-e az esztendő folyása; az idő áradat-e, mely elsodorja a posványt? Ki meri kiragadni a sülyedőt? . . . Ki nem fél, hogy magával rántja az örvénybe? Oh, Lilith, bárcsak hallgattál volna! Nem tudtam volna meg soha! . . . A liliumot elsodorta a posványos ár, a rózsá tövét szétrágták a férgek s a rózsákon átkos emberi ujjak nyoma látszik.

E szavakra feltámadt ismét Lilith lelki ereje. Ugy érezte, hogy ez ember alantasabb, mint jómaga. Mert ez az ember nem tudja legyőzni magában az embereket nézetét; ez ember nem tudja legyőzni önmagát. S ebben az emberben feltámadt a megvetés. Miért?

. . . Hitvány testiségért, melyhez a léleknek semmi köze sincs.

— Hát jó — tört ki Lilith hévvel. — Értelek. Már nem szeretsz többé, vagyis nem szerettél soha. Talán magad is azt hitted, hogy szerettél s most magad is belátod, hogy csalódtál. Pedig jól ismertél. — Tudtad, hogy nem volnék képes a rosszra, tudtad, hogy jó vagyok, tudtad, hogy hiv vagyok és hiv leszek mindörökké . . . Ismerted szívemet s azzal ál-

— (Menekülés a tűzhalálból.) Szegzárdi levelezőnk írta: Jegenyés tolnamegyei pusztán, együtt szolgált Máthé János mezei őr és Fenyő József kukoricacsász, Bezerédj Andor földes úrnál, de sohasem férték meg békében, mert egyik a másiknak, hacsak tehetne, kellemetlenséget szerzett. A napokban azután boszut forrált Máthé János mezei őr Fenyő ellen azért, mivel a földes úrnál beárulta. Mikor Fenyő kukoricacsász éjjel mélyen aludt, Máthé réagyújtotta a kunyhót. De a nagy füst, és a lángok világossága fölbresztette Fenyőt, ki nem vesztve ei lélekjelelét, áttörte a bereteselt ajtót és szerencséjéu megmenekült a tűzhaláltól. A lángok ugyan arcán és kezén összeégették, de nem életveszélyesek a sebei. — Máthét gyújtogatás, és emberölési kísérlet miatt, fogja legközelebb a szegzárdi kir. törvényszék elítélni.

— (Nóta egy páholyról.) A pécsvárosi új színház ünnepélyes megnyitása alkalmából a színházi bizottság a többek között a jótékony nőegylet számára is felajánlt egy páholyt. Minthogy azonban a nőegyletnek éppen — hatvan tagja van s hatvan néző, hogy hivatalos nyelven szóljunk, egy páholyban még a legjobb akarat mellett sem férlehet el: ennél fogva a nőegylet választmánya legutóbb tartott ülésén úgy határozott, hogy a mely tagoknak saját páholyuk lesz, azok neveinek kivételével a többi tagok neveit sorshuzásnak fogja alávetni és sorshuzás útján határoz a páholy igénybevétele felett, nehogy a diszeldadás estjén leendő „birtalás“ még valami kabinetarcra vezessen — a színházi bizottság bőkezűsége folytán.

— (Halálozás.) Özv. K a t a f a y Ferencné, szül. Weid Janka szep. 30-án 77 éves korában meghalt. Temetése folyó hó 2-án délután 4 órakor lesz a Kossuth Lajos utcai 22. számú gyászhozól. Haláláról a nagyszámú gyászoló család adott ki jelentést.

— (Kevés a vasuti kocsi.) Jó Stephenson György, akinek ezelőtt 75 évvel nagy öröme telhetett abban, hogy az általa feltalált gőzmozdony az első vonattal végigszaladt a vadonutaj vágányokon, bizony nem gondolta, hogy 75 év múlva a világot behálózó vasúthálózatokon nem egyszer áldani fogják még azt is, aki a vasutat feltalálta. Igaz, hogy ennek nem jó Stephenson György az oka, hanem a magyar-állam bölcselege hozza azt magával, hogy úgy rendelkezék, hogy egy vasuti kocsi, mely 10 utasra van berendezve ha szorult a kapacita, 16—18 utas is beszuflható legyen. Már pedig így történnék ez igen gyakran, a mint megtörtént legutóbb a pécsi pótvasar alkalmával a dombovár-pécsi vonalon is, hol zsúfolva voltak az utasok a kupékban. Bizony jó lenne, ha a vasuti politika ne csak szerb disznók szállításában, de egyebekben is nyilatkoznék!

— (Léghajósok.) Két katonatiszt, Drvorák, a második utas ezred főhadnagya és Pruckmüller, a vasut és távirtd ezred főhadnagya, Bécsből 6 óra alatt múlt hó 21-én Dombovárra érkeztek, hol szerencsésen le is ereszkedtek. A bécsi léghajózási intézet katonai léghajóján tették meg ez utat. A tisztek tudományos megfigyelés céljából négy postagalambot is vittek magukkal, hogy ezeken tegyenek tanulmányokat, mily magasságban, a levegő mely atmoszférájában érzik magukat jól a galambok. A léghajósokat kedvező szél vitte a Fertőn, majd pedig a Balatonon át, gyönyörködve messzelátón az alatt elterülő vidéken. A tisztek Pancz bérlő hazában szeretetreméltó fogadtatásban részesültek és még az nap éjjel léghajójukkal vasuton Bécsbe utaztak.

tattad magad: szeretsz mindezekért. Pedig ime nem szeretsz . . . De igazad van. A többi emberekhez hasonló vagy, miért is tennél más. Egyéni nem mer lenni, csak az, a kit a világ arra kárhoztat.

Én egyéni vagyok, mert az emberek megvetnek. Nem azért vetnek meg az emberek, mert egyéni vagyok. Egyéni az emberek alakítottak kárhoztatásukkal. — Hát jó, maradjak továbbra is. Leszünyedek ismét a posványba. Bemocskolom újra tisztaságomat, leszek az, a mi voltam.

Jacques felugrott a székből s odament a közben tőle eltávozott leányhoz és vadul megragadta kezét.

— Ezt nem fogod megtenni. Nem, nem fogod megtenni.

— De megteszem. Amint volt erőm megtenni vallomásomat, lesz erőm arra is, hogy visszatérjek a bűn útjára.

Jacquest kinozták e szavak, úgy, hogy könyekre fakadt és úgy rebegte:

— Lilith, könyörgöm, ne tedd meg, ne tedd meg. Ha nem magadért, miattam, szerelmedért.

Lilith nagy szemével ránézett Jacquesra, erre a gyáva emberre, a kinek szívében ime olvasott. Aztán lehajította fejét és nézett nézett, mintha előtte tatongana az az örvény, melyben a posvány forr, kavarog.

Nézett, nézett; majd könyek gyűltek a szemébe s homlokon csökölt a Jacquesot, kit ime felemelt magához.

(Az utolsó nap.) Hétfőn szeptember 30-án volt az utolsó nap, hogy Magyarországon egyháziilag köthettek törvényes házasságot. Pécsen e napon — leghitelesebb forrásból vett értesülésünk szerint — a székesegyházban 2, belvárosi plebániatemplomban 5, a budai külvárosi plebánián 13, a ferenciek templomában 8, az ágostai templomban 1, az ev. reform. templomban 1, és az izraelita egyházban szintén 1 pár kelt egybe, vagyis összesen 32.

(Vigyázzunk a szőlőevéssel.) Nagyon sokan panaszkodnak, a kik szőlőt ettek, hogy gyomorgörcsük van! Igen természetes; a szőlőket többször permetezték zöldgálickekkel s ebből a fűrtöknek is jutott; eső pedig kevés volt. mi a fűrtöket lemosta volna! Így hát a szemeknek az oldatból többször ki jutott, zöld gálickekkel enni pedig nemcsak hogy nem delikát dolog, de veszélyes; azért evés előtt meg kell többször tiszta hideg vízben mosni a fűrtöket.

(Helyes újítás.) A belvárosi népiskolánál a Szepessy utca felől bejáronál vaskorlát fogja a járó a kocsiútól elválasztani. A vaskorlátot legközelebb felállítják a már készen álló kőalapokba. Ez igen helyes újítás lesz, mert bizony az iskolából kitűnő apró nemzedék nem egyszer veszedelemnek volt kitéve a szűk utcán az esetleg arra járó kocsik miatt. S most már a vaskorlát igen hasznosan fogja elkülöníteni e tekintetből a járó a kocsiútól.

(Összeégett kis leányka.) Egy éretlen inas gyerek pajkosságából Dombóváron a napokban az utcán álló Nagy Károly kazántisztogató kis 5 éves leánykája ruhájára egy égő gyufát dobott, melytől a ruháskája lobbot vetett és mire sikoltására szülei a házból hozzáfutottak, már teste vesélyesen összeégett. A szerencsétlen leánykát ugyan rögtön orvosi ápolásban részesítették, de életben maradásához kevés a remény. Az élethetetlen inas megugrott s aligha tudja kiletét megállapítani, mert a szerencsétlen leányka nem tud ez iránt tájékozást nyújtani.

(Gyilkossági kísérlet.) Kolep György kismőrágyi kőművest a napokban esteli 8 órakor ifj. Glöckner Keresztély megleste és oroszva meglötte. A merénylő az est homályában a lövés után eltűnt ugyan, de Kolep, kit a golyó nem sebesített meg életveszélyesen, a merénylőben ifj. Glöckner ismerte fel. Kolep György állítása szerint Glöckner azért lötte őt le, mert bepereléssel fenyegette, ha 100 frtnyi tartozását meg nem fizeti. A merénylőt a csendőrség elfogta, ki tettér közzé adta.

(Akadályverseny.) Többen fordultak már hozzáunk azzal a kérdéssel, hogy az irgalmasok utcájában új aszfalt gyalogjárón hagyott harminc darab folyóka árokra miért nem teszik rá a fedő lemezeket, hanem már hetek óta kényszerítik az arra járó publikumot a mély folyókák átugrására. Az ily tájékozatlan kérdezősködők felvilágosítására közöljük, hogy a város tanácsa ezeket az árkokat azért nem fedeti be, mert a kérdéses új gyalogjáró tulajdonképp verseny pályának készült melyen ha valaki a mi gázvilágítási éjjelünkben, a mikor a hold világ se teljesíti szerződéses vállalkozási kötelezettségét, kétszer fel és alá sétál a nélkül, hogy lábát az árkok valamelyikében kifecamítaná, pályadíjat és a „Pécsi gyalogjáró bajnok“ címet kap. A verseny tart mindaddig, míg valaki a lábát alaposan ki nem törli. Apróbb zűzódás vagy ficamodás nem számít.

(Az első dér.) Mint paksi levelezők írja, múlt hó 23-án hajnalban Pakson és környéken erős dér és fagy volt, mely nagyban csökkentette a jó börtérmehez kötött reményeket. A szőlőtőkék egészen csupaszon állanak, levétlenül s így az éretlen szőlőtőkék nem fejlődhetnek. A félerett és éretlen szemekből tehát csak savanyu karcos bor lesz.

(Meghívó és értesítő.) A pécsi jótékony négyzet elnökségétől a következő sorokat vetjük: A kiállítások ma már az izléssel párosult és jó munka versenyterei lévén, azoké a győzelem, a babér és haszon, kik minél jobb, minél szebb, minél hasznosabb cikkeket tudnak előállítani, vagyis a kik a mindennapi szükséglet és kereslet igényeit, helyes érzékkel tudják felismerni és kellően kielégíteni. Ezek mellé sorozható még a sok szép és hasznos kézimunka és háztartási cikk, melyek ma már a legtöbb háztartásban nélkülözhetetlenek, s a melyeket a nők ügyessége, szorgalma, kitartása és jó izlése ma már a művészet bizonyos fokára emelt. Most ezeket óhajtja egyietünk kiállítva a nagy közönségnek bemutatni, hogy gyönyörködve tanuljunk s a tapasztaltakat hasznunkra fordíthassuk. Egyetünk által rendezendő kiállítás 1895. november 28-án nyitlik meg s tart dec. 3-ig. Kiállítható minden női munka, a legkezeletlenebbtől a legtekélyesebbig. Továbbá háztartási cikkek: tölre eltett gyümölcs, főzelék, kenyér, sütemény stb. S a legtöbb családnál lévő régi varrás, hímzés, idegen nemzet, idegen kéz által készített munka, szövés és különlegesség. A kiállítandó tárgyakra vonatkozólag, legyen szabad megjegyeznünk, hogy azok megválasztása és előállításánál ne a rendkívüliségre és különlegességre fektessük a főszólyt, hanem arra, hogy

a kiállítandó tárgyakra fordított munka és tökéletességben álljon azok gyakorlati és művészeti értékével. Kiállító lehet mindenki, ki a fentebbi cikkek közül bejelent, s az elfoglalt tér díja fejében, a bejelentés alkalmával 1 frtot befizet. Ezen kötelezettség alól iskolák, intézetek, tanítók s kellően indokolt kérelemre egyesek is felmentetnek. A kiállítási bejelentések a csatolt iv szíves felhasználásával okt. 25-ig Sável Kálmánné alelnöknőhöz intézendők. Bejelentési iverk Valentin Ottó ur könyvkereskedésében is kaphatók. A kellő időben bejelentett és elfogadott kézi munkák legkésőbb nov. 15-ig bérmentve küldendők, s az üvegben eltett hazicikkek nov. 25-ig, a négyzet helyiségébe (Deák-utca), a hol a kiállítás rendeztetik. A kiállított tárgyak csoport szerint, az alakítandó bíráló bizottság által bíráltatnak meg és a jeles készítmények kiállítói dícséző oklevélben részesülnek. A kiállítók tartoznak a kiállítás bezárását követő 4 nap alatt tárgyaik elszállításáról gondoskodni. A kiállítás alkalmával rendezendő tombolával bármilyen műcsekélység hálásan fogadtatik.

(A pécs baranyai kertészegylet) f. é. szeptember hó 28-án tartott választmányi ülésén megejtett faszoroláson következő tagok nyertek 10—10 darab nemes gyümölcsfát, melyek f. é. december hó végeig átveendőek és pedig: Áronffy Rókus, Blachier Császár, Csöngé János, Doma Lőrinc, Dobszay Antal, Dra-kovits Ivan gróf, Egry József, Ereth Kálmán, Fekete Mihály, Feiller Mihály, Hirschfeld Samu, Hauni Gabor, Joós József, Irgalmas szerzet, dr. Kerék Mihály, Körösty József, Károly Ignác, Kim Gáspár, Krasznay Ferenc, Krasznay Miklós, Komáromy Tivadar, Kristóf József, Ludvig Károly, Ladányi Sándor, Lauber Rezső, Otoeska Géza, Ötökoczy Lajos, Rath Mátyas, Siptar Lajos, Szuly János, Schlauch Imre, Szuszits Károly, dr. Schaurek Bódog, Sipótz István, Szeredy József, Szeifritz Istvan, Spitzer Lajos, Tauszig Zsigmond, dr. Tolnay Vilmos, Vörös Mihály, Vachter Ede, Vársárhelyi Gerő, Zsiga László. Ez év őszén eladásra kerül tagoknak 15 kr., nem tagoknak 20 krajcárjával: almafa 760 drb, körtefa 312 drb, cseresznyefa 300 drb, meggyfa 70 drb, francia barack 1200 drb, kajszinfa 235 drb, szilva 60 drb, papírmándula 50 drb, papír dió 200 drb, lampionya 40 drb.

(Ámor az utcán.) Hogy novellairól stílusból szóljunk: mikor kigyúlnak a sárga tekintetű gázlámpák és gyöngy fényök megtörnek a komor est barátságatlan sötéttségében, ekkor megnépesül a kapuk alja és a kapuk előtti utcai front megellik nevetésgelő pesztrákkal, szerelmes szívű bakákkal és kalandszomszjas mesterlegényekkel. Övék ilyenkor az aszfalt és ugyancsak megbánja az a tapintatlan halandó, aki nem respektálja a pasztor órák indiszkrét megnyilatkozásait, ki nem tér Ámor istenke utcai tisztelőinek sorfala elől a kocsiút s emet sikkjára. A Ferenciek utcájában maholnap est 7—8 óra között már nem is lehet majd sétálni, mert a keskeny gyalogjárdát teljesen ellepi a kapuk előtt ácsorgók és ezek kérges kezű adoratőrjeinek sorja. Az ilyen mosogatás utáni idillek pedig annyira azadályozzák a zavartalan utcai forgalmat, épp oly etike-ellenes pasztorok is, melyeket első sorban is a cselédtartó gazdáknak ajánlunk szíves figyelmébe. No meg ha nem családunk véleményünkben: a rendőrségnek is lenne a dologba egy kis beavatkozni valója?

(A csudatevő folyadék.) A legjamborabb megvadul tőle, a legmókányabb természet elcsendesedik az erejétől. Az egyenesen járó megtántorítja és quod admirandum est: a tántorgókat megegyenesíti! Ez az a csudatevő erejű sárgás, vöröses színű folyékony halmazállapotú materia a bor. Totyák Tibias, veterán-diurnista tegnap este a legeklatánsabb módon bizonyította be, hogy a józan állapotban tántorgók, bicogva lépkedők, lábait ugy kiegyenesíti a kissé nagyobb adagban élvezett borital, hogy akár egy huszárparipával is kiállanának versenyt szaladni. A sanyaró Vendelek ez ősz, rokkanat bajnoka, ki más alkalommal csampás, podegrás lábával alig bír nagy nehezen a hivatalba és onnan hazavánszorogni, tegnap hónap utolsóján fölesipve garasos lénungját, ugy beszédett a jóból, hogy valószínűs gőzmasinaként rohant haza a csárdából a Meceksáji dombon lévő otthonába. Csakhogy a nagy sietségben elvesztette az egyenes száru, bagólette kis makrát, amiből máskor hivatalból haza ballagatában oly jól izlett a szutyakolás. A hold, mikor meglátta a borgözös gyöngy fényűt, a máskor kínosan bicogó dijnokveteránt eszeveszett sietséggel a falak mellett vandlizni: rögtön nevetésre fintorította sápadt tekintetét. De nem ugy a feleség, aki seprével magyarázta meg a sanyaró ura csekéjének, hogy bizony illetlen dolog az ilyen soványkeresetű podagrás lábú öreg uraknak magokat emigy kutyalyter leszojni.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október hó 1-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az ülés elején jelenti a Haz jegyzője, hogy az interpelláció könyvből három bejegyzés foglaltatik. Az egyiket Ernőy képviselő tette a hódmezővásárhelyi Kossuth-féle rendkívüli közgyűlésnek Percel Dezső belügyminiszter által történt érvénytelenítése tárgyában. Mivel az interpelláló képviselő nem volt jelen, az interpelláció elmaradt.

A második Szalay Imréné volt, a ki az olasz bor inváziója iránt interpellálta a kormányt.

Bernát Béla pedig a földművelésügyi miniszterhez intézett interpellációt a szőlőtelepek regenerálása tekintetében, mire nézve a miniszter csak ígéreti a törvényjavaslat beadását, de azért folyvást halogatja.

A legközelebbi ülés szombaton lesz.

TÁVIRATOK.

Az első polgári házasság. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma kötötték Budapesten az első polgári házasságot. Kriszhaber Károly vette el Mezei Annát, Mezei képviselő leányát. Anyakönyvvezető Mátray kerületi előjáró volt. Az utcán is nagy közönség volt. Mátray kérdésére a felek mindketten igen-nel feleltek, mire Mátray őket a magyar állam törvényei szerint házaselemeknek kijelentette: figyelemzetve azonban őket, hogy még az egyház iránti kötelességüknek nem tettek eleget. Az előjáróságtól az új házaspár a dohány-utcai zsidó templomba ment.

Sándor király újra otthon. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sándor király tegnap érkezett Belgrádba, hol nagy ovációval fogadták.

Boldog ország. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bajor katonai költségvetés az idén ötödfél millióval kevesebb, mint a tavaly. Valóságos unikum.

Tüntetés a szultán ellen. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Konstantinápolyban lakó örmények tegnap zajos utcai tüntetést rendeztek a szultán ellen. Számos befogatás történt.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“

XXIII. évfolyamának októb.—decz. negyedére.

Ide s tova egy éve lesz, hogy lapunk mint napilap futja pályafutását és annyit már most konstatalhatunk, hogy kiadónk áldozatkészsége, a szerkesztőség hazafias buzgalma nem esett hiába; mert a „Pécsi Figyelő“ napról napra nagyobb tért hódít, a mit köszönhet csupán annak, hogy mindenkor lepezetlenül megmondta az igazat. Dícsért, méltatótt, ha az érdem elismerést követelt; de kérelmetlenül ostromolta a bünt. a visszaéléseket és a korrupciót.

Mint pártlap, a „Pécsi Figyelő“ egyetlen az egész Dunántúl, mely naponként megjelenve szilárdan és lankadatlanul kitart a függetlenségi elvek mellett. Célunkat, mely a független Magyarország teljes kiépítését célozza, soha em fogjuk szem elől tévesztetni.

Hirrovatunk tekintetében vehették észre olvasóink, hogy az egyre változatosabb és tartalmasabb volt. Jövőre is gondunk lesz erre, mert alig van a vármegyének számot tevő helysége, a hol tudósítónk ne volna. Így aztán gyorsan értesülve a vidék eseményeiről, belső munkatársaink által pedig a helyi dolgokról, a „Pécsi Figyelő“ ma már azzá lett, a mivé minden jól szerkesztett vidéki lapnak lennie kell: hírforrása a fővárosi sajtónak.

A fővárosban állandó tudósítónk van, a ki az országgyűlésről, fontosabb politikai hírekről, szenzációsabb eseményekről táviratilag értesít, ugy hogy e tekintetben igen sokszor 24 órával megelőzzük a fővárosi lapokat. Tudvalevőleg lapunk naponként esti 6 órakor jelenvén meg, ugyanazok a dolgok csak a másnap Pécsre érkező fővárosi lapokban olvashatók.

A „Pécsi Figyelő“, mint az igazi közvélemény hű kifejezője tehát nem szorul hangzatos reklamokra. Ismeri közönségünk rég idő óta kedvenc lapját. Éppen azért a kezdődő évnegyed alkalmával

csupán azzal a kérés figyelmeztetéssel fordulunk olvasóinkhoz, hogy az előfizetési díjat beküldeni sziveskedjenek.

A „Pécsi Figyelő“ megmarad a régi, azzal a különbséggel, hogy ezentúl fokozott igyekezettel azon leszünk, hogy még több olvasót és barátot csoportosítsunk az alá a zászló alá, melyet a „Pécsi Figyelő“ lobogtat, melyre Magyarország függetlensége van felírva.

Bizva közönségünk hazafiságában, hiszszük, hogy azokra ezentúl is számíthatunk, a kik eddigelé is híveink voltak. A kiknek pedig anyagi körülményei nem engedik, hogy napilap pártolása által pártolják a függetlenséget: ott van **heti-kiadásunk**, melynek negyedévi előfizetési ára csak **75 kr.**

Tisztelettel kérjük tehát az előfizetési összegnek minél előbb való beküldését, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be. A hátralevő negyedsre lapunk előfizetési díja annyi, mint azelőtt volt, vagyis **3 frt 50 kr.**

Hazaifias tisztelettel

„Pécsi Figyelő“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felölős szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Szálloda- és kávéház-megnyitás.

Tisztelettel alulírottak bátorkodunk a t. közönség szives támogatására, hogy a legnagyobb kényelemmel és legényesebben berendezett

szállodát és kávéházat a „Nádor“-hoz

Budapest, IV. ker., Vámház-körut 2. sz.

szeptember hó 21-én megnyitottuk. Ezen szálloda a lehető legjobb fekvéssel bír, gyönyörű kilátással a Dunára és a budai hegyekre, a vámház, vásárosok, vámháztéri hid közvetlen közelében; hajó-, lovasut- és omnibusz-állomás a szálloda mellett. Valamennyi szállodai helyiség villanyos világítással van ellátva. Főtűzhívőnk lesz olcsó szobaárak és figyelmes kiszolgálás által t. vendégeink minden irányban kielégíteni.

A szállodához tartozó kávéházban mérsékelt árak mellett a lehető legjobb kávé, iglálás előre is biztosítva van és esténként jóhíru cigányprímás, Bogdan Bertus vezette alatt hangversenyek lesznek.

Több évi tapasztalatainkra e téren támaszkodva továbbra is kikérjük jónakárunk támogatását és vagyunk mi nál számosabb látogatásért esdvé.

Kiváló tisztelettel
Holstein Testvérek,
száll. tulajdonosok.

Hazai Aszfaltipar

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

Ezelőtt „Tatarosi.“ TELEFON 442.

Bányái: TATAROSON (Biharm.), gyárai:

M.-Telegd, Budapest.

Központi iroda:

Budapest, Váci-körut 21. szám.

Készít mindennemű aszfaltburkolatot, u. m.: járdákat, kapubejáratokat stb. természetes aszfaltból: kocsui utakat, aszfalt-makadám 38151/93. szám a. szabadalmazott rendszere szerint.

Elvállal új építkezéseknél: alapfalak elszigetelését forró uton, szabadalmazott aszfalt elszigetelő anyagból, **tetőfedéseket szabadalmazott valódi aszfalt-fedéllemezekkel.**

Szállít: kitűnő aszfaltanyagot: szab. elszigetelő anyagot, valódi aszfaltfedel és izoláló lemezeket stb.

Olajosztályba szállít: nyers-, gép-, kenő-, és hengerolajokat, mindennemű kocsikenőcsöket.

17211. sz.
tkv. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Bodó Aladár ügyvéd végrehajthatónak, özv. Csizsár Istvánné szül. Hárth Éva hagyatéka végrehajtást szenvedő ellen 38 frt 6 kr., 100 frt, 47 frt 30 kr. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, Pécs szab. kir. város határában fekvő, a pécsi 1531. sz. tjkvben felvett p. 2244. hszsz. 25. sz. házra és 2245. hsz. kertre 1500 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1895. évi október hó 28 napjának d. e. 10 órákor Pécsen a törvényszék árverési helyiségében** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 150 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi november 1 én 3333. sz. a. kelt igazs. min. rend 8 § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnál, 1895. évi július hó 14. napján.

Vodicska albiró helyett
Bogyay Pongracz
kir. törvényszéki bíró.

4912. sz.
1895.

Árverési hirdetmény!

A dárdai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Targyánin Kuzmán, Targyánin Pávó és Targyánin Mátó baranyavári lakosok végrehajthatóknak kérelme folytán, Barits Alojzia baranyavári lakos végrehajtást szenvedő ellen 79 frt 14 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a dárdai kir. járásbíróóság területén levő, Baranyavár községben fekvő, a baranyavári 72. sz. telekkönyvben felvett 679. hszsz. egész ingatlanra s így Barics Kuzmán illetőségére is és pedig a 679. hszsz. ingatlanra 101 frt. az 1244/a. hsz. ingatlanra 144 frt és az 1244/c. hsz. ingatlanra 120 frt, — a baranyavári 1102. sz. tjkvben 1/4, teleknek s pedig a 237/b, 440/a. és 541/a. hszszám ingatlanokból Barits Alojziát illető 1/6 részére 110 frt és a baranyavári 1134. sz. tjkvben felvett 79/a. hszsz. 78. sorsz. ingatlanra az árverést 268 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1895. évi október hó 15. napján d. e. 10 órákor Baranyavár községben a jegyzői irodában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 10 frt 10 kr., 14 frt 40 kr., 12 frt, 11 frt és 26 forint 80 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügym. rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. bíróóság mint tkvi hatóságnál 1895. évi június hó 25. napján.

előadó albiró helyett
Kletzár Lajos
kir. aljárásbíró.

1061 szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 101. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 17968/95. sz. végzése által Löw Johanna végrehajtató javára Hochrein József és fiai ellen 54 frt 55 kr. tőke, ennek 1894. év március hó 12. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 1 frt 54 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 362 frt 70 kr. becsült papírneműből álló ingóságok, nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a 18542/95. sz. kiküldés rendel. végzés folytán a helyszínén, vagyis **Pécsen, Jókai köz** leendő eszközlésére **1895-ik év október hó 4-ik napjának délután 2 órája** határidőül kitétetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. § ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen, 1895. évi szeptember hó 14. napján.
Fonyó Istvan
kir. bírósági végrehajtó.

Árverési hirdetmény.

Vagyonbukott **Jung György** malomépítő pécsi lakos csődtömegehez tartozó ingóságok, u. m.

asztalos és lakatos mesterségekhez szükséges munkaszerek, felszerelések különböző fa- és vasanyag készletek, gépek, géprészek, gépminták és szobabutorok

1. évi október hó 9-én d. u. 2 órákor, esetleg a következő napokon ugyan azon időben, budai külváros Pálya-utca 2. sz., s folytatólag Lánca-utca 21. sz. házában nyilvános bírói árverésen a legtöbbet ígérőknek készpénzfizetés mellett elfognak adatni.

Pécs, 1895. október 1-én.

Dr. Sey Ernő
csődtömegegondnok

Hűen

elvünkhöz

jótállás mellett eladunk kizárólag legjobb szövetből készült:

Téli kabátot 10 frt 50 kr., egy férföltönyt 12 frt, egy felöltőt 8 frt, fiúöltönyt 7 frt, egy gyermeköltönyt 3 frt 50 kr., egy téli nadrágot 3 frtért, mind jó minőségű gyapjuszövetből készült.

Legnagyobb választék.

Meg nem felelő árak kicseréltetnek.

Zentler-féle

fűrés- és gyermek ruharaktár Pécsen, király-utca a városházával szemben